ਨੇਮਾਈ ਚੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਡੀ) ਥ੍ਰ. ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. & ਓਰਸ.
ਬਨਾਮ
ਮਾਨੀ ਸਕੁਏਅਰ ਲਿਮਿਟੇਡ & ਓਰਸ.
(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2402 ਦਾ 2015)
ਜੁਲਾਈ 27, 2022
[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ – ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1949 – ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1981 – ਧਾਰਾਵਾਂ 3(7) 3(8) & 5 – ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 2001 – ਧਾਰਾਵਾਂ 2(14) & 4 – ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ – 15.12.1973 ਨੂੰ, 'ਐਨ' ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ – ਇਸ ਲੀਜ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ 30.11.1993 ਨੂੰ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ – ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੁਝ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰਿਆ – 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 18.01.1982 ਤੋਂ 2007 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਨਾਲ ਬਿਆਜ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ – ਉਕਤ 'ਐਨ' ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੱਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਐਲਾਨਿਆ – ਜਵਾਬੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਿਰਣਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਨੂੰ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ 01.11.2010 ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰਨ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ – 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 01.11.2010 ਤੋਂ ਅਗਾਊ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇਵਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ – ਵਿਵਾਦਿਤ ਲੀਜ਼ 30.11.1993 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂਕਿਰਾਏ ਦੇ ਮਹੀਨਾਵਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਯਮਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(8) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(14) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਮੁਰਾਰਕਾ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪੱਕੀ ਸਟਰਕਚਰ ਉਸਾਰੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਾ ਲਵੇਗਾ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ 01.11.2010 ਤੋਂ, ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੱਕੀ ਸਟਰਕਚਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (ਚਾਹੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ) ਜਾਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਅਧੀਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਸਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 26]

2. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਾਹਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਪਰ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਲ 1949 ਅਤੇ 1981 ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ, 1993 ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਸੋਧ, ਫਿਰ 2001 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਾਲ 2010 ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਗਠਨ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਅਭਿਆਸ, ਅਰਥਾਤ, ਥਿਕਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਲਈ, 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ impugned ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਦਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਰਚਨਾ। [ਪੈਰਾ 27][465-F-G]

2.1 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 2001 ਦਾ ਐਕਟ 01.03.2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੇਸਟਿੰਗ 18.01.1982 ਤੋਂ ਹੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ; ਉਹ ਹੀ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਸੀ। ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਸਹੀ ਲਗਦੇ ਹਨ ਕਿ 1981 ਦਾ ਐਕਟ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ, ਕੁਝ ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਵਾਕ ਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ, ਨਵੇਂ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਗੈਮਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਪਰਿਆਪਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁੜ-ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ, ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕੋਈ ਵੀ ਸਟਰਕਚਰ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਉਹੀ ਰਹੀਆਂ ਨਾਮਲੀ, ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਟਰਕਚਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ/ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ। 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ "ਕੋਈ ਵੀ ਸਟਰਕਚਰ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 27.1]

3. ਇਹ ਗੌਰ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (14) ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਕਲਾਜ਼ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸਿਰਫ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ 01.11.2010 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ, ਭਾਵੇਂ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ 01.11.2010 ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 01.11.2010 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਹੜਾ ਲੀਜ਼ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੱਕ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਲੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 01.11.2010 ਨੂੰ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 28.5]

4. ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਉਪਰੋਕਤ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਦੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟਿੰਗ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਬਲਕਿ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 31]

5. ਫਿਰ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ 30.11.1993 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵਧੀਕ ਦਰ ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਾ ਤਾਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4। ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਕਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਤਿੰਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਹੀ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 32 & 33.2]

6. ਇਥੇ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ:

1. ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀਓਮਿਨੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਟਰਕਚਰ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਸੀ।

3. ਢਾਂਚਾ ਪੱਕਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ 20 ਸਾਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ:

a. ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਢਾਂਚਾ ਪੱਕਾ ਸੀ; ਅਤੇNONE NONE

b. ਕਿ 1981 ਦਾ ਐਕਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੇ ਆਰਡਰ ਕਾਰਨ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।NONE NONE

5. ਨਵੰਬਰ, 1993 ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, 2001 ਦਾ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6. ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 35]

ਲਕਸ਼ਮੀਓਮਿਨੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ. ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1987 ਕੋਲ 326 – ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਮੁਰਾਰਕਾ ਬਨਾਮ ਹਰੇਂਦਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮੁਖਰਜੀ 79 ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਨ. 852; ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ & ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਸੀ. ਚੁੰਦਰ 2001 (3) ਸੀ.ਐਚ.ਐਨ. 641; ਜਤਾਧਾਰੀ ਦਾਵ & ਪੇਤਰੇ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਾ ਦੇਬੀ & ਅਨ੍ਹ. 1986 (1) ਸੀ.ਐਚ.ਐਨ. 21; ਮੁੱਖ ਨਿਰੀਖਕ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ. ਬਨਾਮ ਲਾਲਾ ਕਰਮ

ਚੰਦ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਹੋਰ. [1962] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 9; ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਵਿਜੇਂਦਰਪਾਲ ਗੁਪਤਾ (1982) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 61 : [1982] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 491; ਭਾਰਤ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕੈਸਰ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਟੈਕਨੀਕਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਇੰਕ. (2012) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 552 : [2012] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 327; ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ & ਅਨ੍ਰ. ਬਨਾਮ ਹੰਸੋਲੀ ਦੇਵੀ & ਹੋਰ. (2002) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 273:[2002] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 324; ਵਿਜੇ ਨਾਰਾਇਣ ਥੱਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ. (2009) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 92: [2009] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 89

ਮੋਮਮਥਾ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬਨਾਰਸੀ ਓਰਸ. 63 ਸੀਡਬਲਯੂਐਨ 824; ਕ੍ਸ਼ੀਰੋਦਾ ਮੋਯੀ ਸੇਨ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਅਸ਼ੁਤੋਸ਼ ਰਾਯ ਅਤੇ ਓਰਸ. 63 ਸੀਡਬਲਯੂਐਨ 565; ਜ੍ਵਾਨ ਰੰਜਨ ਸੇਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਬੋਸ (1975) 2 ਐਸਸੀਸੀ 526 : [1976] 1 ਐਸਸੀਆਰ 105;

ਰਾਮਦਾਸ ਬਾਂਸਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ.ਆਰ ਬਨਾਮ ਖੜਗ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਬਾਈਡ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ.: (2012) 2 SCC 548 : [2012] 4 SCR 583; ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2014) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 92 : [2014] 2 SCR 1; Afcons Infrastructure Ltd. & Anr. v. ਚੈਰੀਅਨ ਵਰਕੀ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. (2010) 8 SCC 24 : [2010] 8 SCR 1053; ਗਜਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. (1997) 1 SCC 650 : [1996] 6 Suppl. SCR 172; ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸ਼ਾਅ ਬਨਾਮ ਤਾਚਮਨੀ ਦੇਵੀ (1994) 1 CAL 394; ਅੰਨਪੂਰਨਾ ਸੀਲ ਬਨਾਮ ਤਿਨਕੋਰੀ ਦੱਤ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. 66 CWN 338; ਸ਼ੰਕਰ ਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (2011) 2 SCC 132 : [2011] 2 SCR 1; ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. [1955] 2 ਐਸਸੀਆਰ 603; ਗੈਮਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. (2006) 3 SCC 354 : [2006] 2 SCR 304; ਨੰਦ ਰਾਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ (2020) ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) 9 SCC 393 - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2012] 12 ਐਸਸੀਆਰ 327 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 18.1

[2002] 2 ਸੁਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 324 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 18.1

[2009] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 89 ਪੈਰਾ 18.1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1976] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 105 ਪੈਰਾ 18.2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2012] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 583 ਪੈਰਾ 19.2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2014] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 19.4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2001] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1053 ਪੈਰਾ 19.4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1996] 6 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 172 ਪੈਰਾ 19.5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2011] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 20.5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[1955] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 603 ਪੈਰਾ 20.6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2006] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 304 ਪੈਰਾ 20.6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(2020) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 393 ਪੈਰਾ 20.8 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2402 ਦਾ 2015.

10.03.2014 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਡਬਲਿਊ.ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ.ਟੀ ਨੰਬਰ 325 ਦਾ 2013.

ਜੈ ਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਤਪਲ ਮਜੁਮਦਾਰ, ਕੁਨਾਲ ਚਟਰਜੀ, ਮਿਸ ਰਣਜੀਤਾ ਰੋਹਤਗੀ, ਮਿਸ ਸਮਤੇਨ ਡੋਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਅਪੀਲਕਾਰਤਾਓਂ ਲਈ।

ਪੀ. ਚਿਦੰਬਰਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੁਨਾਲ ਵਜਾਨੀ, ਪ੍ਰਣਯ ਗੋਯਲ, ਅਮਨ ਗਾਂਧੀ, ਅਬਿਚਲ ਠਾਕੁਰ, ਮਿਸ ਮਧੁਮਿਤਾ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ, ਮਿਸ ਸ੍ਰੀਜਾ ਚੌਧਰੀ, ਅਨੰਤ, ਚੰਚਲ ਕੁਮਾਰ ਗੰਗੁਲੀ, ਸ਼ੇਖਰ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ 2*

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 3*

ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਤੱਥ ਮੈਟਰਿਕਸ 13*

ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਨਿਸਕਰਸ 17*

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ..... 23* ਸਕੁਏਅਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ [ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।]

ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਣੇ 26*

ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ 34*

ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 35*

ਅਪੀਲਕਰਤਾ 36*

ਰਾਜ 39*

ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ..... 43*

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 48*

ਵਿਵਾਦਿਤ ਢਾਂਚਾ 48*

ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਐਕਟਾਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਧਾਂ ਸਮੇਤ 50*

ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲੇ 60*

ਹੋਰ ਵਿਵਿਧ ਪਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ 63*

ਨਿਸਕਰਸ਼ 65*

ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ

1. ਇਹ ਅਪੀਲ 10.03.2014 ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ W.P.L.R.T. ਨੰਬਰ 325 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ, ਜਿਥੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 27.01.2010 ਅਤੇ 01.08.2012 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 'ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ' ਦੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ 18.12.2013 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿੱਚ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਅਤੇ ਟੈਨੈਂਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ2SUPERSCRIPT।

1.1. ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੇਸਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ, 10.03.2014 ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟਾਂ, ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ1SUPERSCRIPT। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਅਸਰ/ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਹਨ।

3. ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰਧੀਨ ਮੁੱਦਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬੰਗਾਲੀ ਵਿੱਚ ‘ਠਿਕਾ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ‘ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਆਂਸ਼ਿਕ’3SUPERSCRIPT ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ

4. ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨਾਲ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਪਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਭਵ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਫਿਲਹਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੇਵਲ

ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

5. ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਹਤਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਕਲਕੱਤਾ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1949 (1949 ਦਾ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ II) 4 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸਦੇ ਪੂਰਵਵਰਤੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ: -

"ਆਬਜੈਕਟ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

ਲਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਹਾਵੜਾ ਦੇ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੇਦਖ਼ਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਿਉਂਸਪਲ ਏਰੀਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ।

ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿੱਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ।

5.1. ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੱਦ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ; ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ; ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਆਦਿ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ, ਇਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (5) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ "ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1953 ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ. -

*** *** ***

(5) "ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਧੀਨ, ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵਧੀਕ ਦਰ ਤੇ ਕਿਰਾਯਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਖਾਸ ਕਰਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰੀਦ, ਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ, ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ -

(a) ਜੋ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਧੀਨ ਸਦਾਕਾਲ ਲਈ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(b) ਜੋ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(c) ਜੋ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਧੀਨ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੱਤਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦਾ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

5.1.1. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ, ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਨੋਟਿਸ

ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

5.2 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XXIX ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ (4a) ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10A ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ।-

*** *** ***

(4a) "ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਈਟ, ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਕੰਕਰੀਟ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਯੋਜਨ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;"

***

"10A. ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ.-(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤ ਰਹੇ ਇੱਕ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ -

(a) ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ,

(b) ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

(c) ਅਜਿਹੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ।

(3) ਕੋਈ ਵੀ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀਆ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਢਾਂਚੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਭਾਰਤੀਆ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਢਾਂਚੇ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਭਾਰਤੀਆ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

5.3. ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧ (5) ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਸ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਹਿਸਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ

ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ, ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

5.4. ਕਲੋਜ਼ (6) ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦਾ ਐਕਟ 1949 ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

“2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ.-
*** *** ***
(6) ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਐਕਟ, 1882 (IV ਦੇ 1882) ਜਾਂ ਬੰਗਾਲ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1885 (VIII ਦੇ 1885) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।”

“6.1. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸਾਲ 1981 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"ਆਬਜੈਕਟ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ-

“ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1949 ਅਧੀਨ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਝੁੱਗੀਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਟਰਕਚਰਾਂ ਦੇ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਸਬੰਧੀ ਹਨ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਜਨਤਕ ਮੰਗ ਰਹੀ ਹੈ।

2. ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੁਝ ਕਿਰਾਇਆ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜ਼ਮੀਨਦਾਰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਅਤੇ ਹਾਵੜਾ ਦੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਨਤਕ ਮੰਗ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਚੋਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

3. ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਬਿੱਲ, 1980 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਨਾਂ ਜਨਤਕ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸਟੇ ਆਫ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ (ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ) ਐਕਟ, 1978 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ 19 ਜੁਲਾਈ, 1978 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ 18 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਭਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮਨ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

4. ਇਹ ਬਿੱਲ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇੱਕ ਰੇਟ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦਸ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ (ਸੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1976 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਵੇਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਗੇ, ਅਤੇ ਭਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰੈਮਿਸਿਜ਼, ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1956

ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੈਮਿਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਭਰਤੀਆਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਆਬਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਭਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਝਗੜੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

5. ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਭੂਮੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1979 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਬਿੱਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨਾਲ।

6. ਬਿੱਲ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

6.2. ਇਸ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ 1993 ਲਈ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1981 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਅਵਹਾਰਿਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਹਨ।

2. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

a) ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਝੁੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ;

b) ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣਾ;

c) ਕੁਝ ਹੋਰ ਬਦਲਾਅ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

3. ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

6.3. ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ 1981 ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੀ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਇਸ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਭਾਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਹੈ: -

"ਇੱਕ ਐਕਟ ਜੋ ਕੋਲਕਾਤਾ ਅਤੇ ਹਾਵੜਾ ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਟੈਨੈਂਸੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਅਤੇ ਹਾਵੜਾ ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਟੈਨੈਂਸੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸਾਂਝੇ ਭਲੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਹੈ;"

6.4 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਬਦ "ਪੱਕਾ ਬਣਤਰ" ਅਤੇ "ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ (8) ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ: -

"3. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ।-

*** ***"

(7) "ਪੁੱਕਾ ਢਾਂਚਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਈਟ, ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਕੰਕਰੀਟ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੋਜਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟਿਕਾਊ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(8) "ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੀ ਦਰ ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਖਾਸ ਕਰਾਰ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ, ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

6.5. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਪਾਠ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਪਾਠ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਕੇ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ: -

ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 5।

"5. ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਆਦਿ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ-ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਦੀਵੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਲਈ ਬਾਰ੍ਹ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਂ ਮਾਸਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਂਕਾਲਿਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਲਈ ਹੋਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਖਤਾਲਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਰਵਾਇਤੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਆਮ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਦੀਵੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਲਈ ਬਾਰ੍ਹ ਸਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਤਾਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਅਧਿਕਾਰ, ਆਮ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।"

1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 5।

"5. ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ, ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਆਦਿ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ-ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਮੇਤ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਾਰੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਨਾਮਤ: -

(a) ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਮੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤਰ, ਸੜਕਾਂ, ਰਸਤੇ, ਤਾਲਾਬ, ਪੂਲ ਅਤੇ ਨਾਲੇ;

(b) ਬਸਤੀ ਉੱਤੇ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਝੁੱਗੀ ਝੌਂਪੜੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਮੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤਰ, ਸੜਕਾਂ, ਰਸਤੇ, ਤਾਲਾਬ, ਪੂਲ ਅਤੇ ਨਾਲੇ;

(c) ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (b) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਮੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤਰ, ਸੜਕਾਂ, ਰਸਤੇ, ਤਾਲਾਬ, ਪੂਲ ਅਤੇ ਨਾਲੇ;

(d) ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਂਕਾਲਿਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਲਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਚਾਹੇ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ

ਅਨਿਵਾਰਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਖਤਾਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਨਾਲ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ, ਭਾਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀ

6.6 ਖਾਸ ਸਮੀਕਰਨ "ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਸੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (7B) ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ 8 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“3. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ.-

***

(7B) “ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆਦਾਰ” ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੇਠਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆਂ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਅਵਧੀਕ ਦਰ ਉੱਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਖਾਸ ਕਰਾਰ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ;”

7. 1981 ਦੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, $20099_{\text{SUPERSCRIPT}}$ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਐਕਟ 01.03.2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

“ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ.

ਕੋਲਕਾਤਾ ਥਿਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਨੈਂਸੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1981 (ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ XXXVII ਆਫ 1981) (ਇਸਨੂੰ ਅਗੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਨੂੰ 1993 ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਖਾਮੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

2. ਇਸ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

7.1. 2001 ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ “ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ” ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (14) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ (14) ਨੂੰ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) (ਸੋਧ) ਐਕਟ, $201010_{\text{SUPERSCRIPT}}$ ਦੁਆਰਾ 01.11.2010 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੋਧ ਨਾਲ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਾਰਾ (14) ਦਾ ਪਾਠ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ: ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (14) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

"(14) "ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਚਾਹੇ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਤ, ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਖਾਸ ਕਰਾਰ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵਧੀਕ ਦਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ, ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਜਾ ਭੋਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (14) ਨੂੰ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ।

"(14) "ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਚਾਹੇ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਤ, ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੈ, ਜਾਂ ਖਾਸ ਕਰਾਰ ਲਈ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ, ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਉਸ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵਧੀਕ ਦਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ, ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਧਾਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਜਾ ਭੋਗਿਆ ਹੋਵੇ।"

7.2. ਸ਼ਬਦ "ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ" ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (13) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ 2001 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XI ਦੁਆਰਾ 2019 ਵਿੱਚ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ.-

***

***

***

(13) "ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਈਟ, ਪੱਥਰ ਜਾਂ ਕੰਕਰੀਟ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਗਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੋਜਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟਿਕਾਊ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;"

7.3. ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 18.01.1982 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮਿਤੀ '18.01.1982' ਉਹੀ ਮਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਐਕਟ 1981 ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ 1993 ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਧਾਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: -

"ਐਸ.4. ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ। -18 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਨਿੰਮਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਸਾਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ-

(ਅ) ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤਰ, ਸੜਕਾਂ; ਅਤੇ

(b) ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਾਂਕਾਲਿਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਚਾਹੇ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਨਿਵਾਰਿਆਂ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਤਲਸ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਣ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ 18 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਮੁੱਚੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਸਾਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰਜਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਣਗੀਆਂ:

ਹੋਰ ਅਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰਾਂ, ਭਰਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਕੂਕਾਂ, ਰਵਾਇਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜ ਨਾ ਚੁੱਕੇ।"

7.3.1. ਹੋਰ ਅਗੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਦ੍ਧ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਅ) ਨੂੰ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੇਸਟਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ "ਠਿਕਾ ਜ਼ਮੀਨ" ਨਾਲ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਧਾਰਾ (ਅ) ਨੂੰ 2001 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਸਲ ਅਤੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਅ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।
"(ਅ) ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ ਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਸਮੇਤ
ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤਰ, ਸੜਕਾਂ; ਅਤੇ"

ਧਾਰਾ 4 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਅ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ।
"(ਅ) ਠਿਕਾ ਜ਼ਮੀਨ,"

7.4. ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ "ਠਿਕਾ ਜ਼ਮੀਨ" ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (15) ਵੀ 2010 ਦੇ ਉਕਤ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ.-

***

(15) "ਠਿਕਾ ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

8. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹਨ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਤੇ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਢਾਂਚਾ

9. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਬਾਰੇ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕਤਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: -

9.1. ਇੱਕ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਘੋਸ਼ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 2 ਬਿਘਾ, 10 ਕੋਟਾਹ ਅਤੇ 3 ਛਿਟਾਕ ਦਾ ਸੀ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਘੱਟ, ਹੋਲਡਿੰਗ ਨੰਬਰ 196, ਪਿਕਨਿਕ ਗਾਰਡਨ, ਤਿਜਲਾਲ1। ਉਕਤ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਘੋਸ਼ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ 23.07.1950 ਨੂੰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਲੂ ਬਾਲਾ ਘੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਘੋਸ਼ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਲੂ ਬਾਲਾ ਘੋਸ਼ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ 07.12.1970 ਨੂੰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਘੋਸ਼ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ।

9.2. 15.12.1973 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਦੀਦ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਘੋਸ਼ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਬਦਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਨੇਮਾਈ ਚੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼. ਕੁਮਾਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ, 01.12.1973 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 30.11.1993 ਤੱਕ 20 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਕਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਦੀਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਨ।

9.3. ਉਕਤ ਲੀਜ਼ ਦੀਦ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ 30.11.1993 ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ, ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ। ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਕੁਦਰਤ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਵਰਤੋਂ, ਵੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ।

1 ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਨੰਬਰ 195, ਪਿਕਨਿਕ ਗਾਰਡਨ ਰੋਡ, ਕੋਲਕਾਤਾ-700 039 ਦੇ ਪਰਿਸਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪਤੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੇ 'ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ' ਜਾਂ 'ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

9.4. 18.01.1982 ਨੂੰ, 1981 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਜਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਘੋਸ਼ (ਲੀਜ਼ਰ) ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 226 ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 10449 (ਡਬਲਿਊ) ਦੇ 1983 ਸੀ, ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 30.09.1983 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ 1981 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਪਤੀ ਸੀ, ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 10449 (ਡਬਲਿਊ) ਦੇ 1983 ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।

9.5. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਕਤ ਮੂਲ ਮਾਲਕ, ਜਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਘੋਸ਼, ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼, ਐਮ/ਐਸ. ਕੁਮਾਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਬਦਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਨੇਮਾਈ ਚੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤਾ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਹਾਵ ਨਾਲ 30.11.1993 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ।

9.6. 2001 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਐਮ/ਐਸ. ਕੁਮਾਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 10.04.2003 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਰਿਟਰਨ ਨੰਬਰ 67/234 ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 18.01.1982 ਤੋਂ 2007 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਹੋਏ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਅੰਤਤਃ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

9.7. ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਜਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਘੋਸ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ 10.09.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੱਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਸਮੇਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਮਾਨੀ ਸਕ੍ਵੇਅਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੋਲੀਗੁੰਜ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ 13.09.2007 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਛੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਨਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ 19.09.2008 ਨੂੰ ਅਮਲਗਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ,

ਉਕਤ ਛੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਮਾਨੀ ਸਕ੍ਵੇਅਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ, ਉਕਤ ਛੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਸਮਾਹਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 15.07.2010 ਨੂੰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਨਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਲਕਾਤਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਐਲਾਨਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਐਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਿਸ ਤੇ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਜਾਂਚਿਆ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ 27.01.2010 ਅਤੇ 01.08.2012 ਦੇ।

ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਨਿਸਕਰਸ਼

10. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਸਬੰਧੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ।

10.1. ਉਪਰੋਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮੌਕੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਮਾਲਕ ਜਿਤੇਂਦਰ ਨਾਥ ਘੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਿਤ ਘੋਸ਼ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

10.2. ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 27.01.2010 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਐਕਟ 2001 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ 28 ਬੀ/ਐਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਐਮ/ਐਸ. ਕੁਮਾਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਵੀ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਮਰੇ, ਐਸਬੈਸਟਸ ਸ਼ੈਡਜ਼, ਸਟੋਰੇਜ ਸਥਾਨ ਆਦਿ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਵੀ।

10.3. ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਲਾਨਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਸਵਰਗੀ ਬਦਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਬਦਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।

10.4. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 15.07.2010 ਨੂੰ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਕਾਸਾਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਥੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਲਾਨਿਆ ਸੀ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਨਗਰ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਊਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 28.07.2010 ਨੂੰ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਕਤ ਸੱਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਕਤ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 27.01.2010 ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਲਾਨਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

10.5. ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 27.01.2010 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮਿਤੀ 26.08.2010 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਲੈਂਡ ਅਤੇ ਲੈਂਡ ਰਿਫਾਰਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੁਆਇੰਟ ਸੈਕਰੇਟਰੀ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ

ਸਬੰਧਤ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

11. ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 01.08.2012 ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਣਸਮਝੀ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਐਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ।

11.1. ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੀਜ਼ ਦੀਦ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ 1949 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਚਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ: -

a. ਕੀ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹੋਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

b. ਕੀ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹੋਲਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

c. ਕੀ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤੋਹਫੇ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ, ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ।

d. ਕੀ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹੋਲਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਤਲ।

11.2. ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿਗ਼ ਦਾਵੇਦਾਰ ਇਹ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਕਦੇ ਖਤਲਸ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਿੰਦੂ (ਡੀ) ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਲੀਜ਼ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵੀ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਿੰਦੂ (ਸੀ) ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹੋਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਜਿਸਟਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰ ਸਮੇਂ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੁੱਕਾ ਢਾਂਚੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ & ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਸੀ. ਚੁੰਦਰ: 2001 (3) ਸੀਐਚਐਨ 641 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਪੁੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਉਸਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲੀਜ਼ਧਾਰੀ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਲਾਭਪ੍ਰਦਤਾ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਨੈਕਸਚਰ ਪੀ2 ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 95 'ਤੇ): -

"3. ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪਰਿਸਰ ਕਦੇ ਵੀ ਖਤਲਸ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (iv) ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਲੋਜ਼ (ii) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਅਵਧੀ ਬਾਰੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਅਵਧੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1947-48 ਅਤੇ 1982 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਜਿਸਟਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਕਤ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਹਨ (ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ) "ਠਿਕਾ ਐਕਟ" ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਪੁੱਕਾ ਢਾਂਚਾ" ਦੇ ਸਥਾਨ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਥੇ ਪੁੱਕੇ ਨੀਂਹ, ਪੁੱਕੇ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਪੁੱਕੀ ਕੰਧ ਵਾਲੇ ਢਾਂਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸਥਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਥੇ ਇੱਟਾਂ ਨਾਲ ਬਣੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਆਰ.ਟੀ./ਟਿਨ ਸ਼ੈੱਡ ਹਨ। ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 2001 (3) ਸੀਐਚਐਨ 641 (ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਸੀ. ਚੁੰਦਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1949 ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ/ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਢਾਂਚਾ ਪੁੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1949 ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

11.3. ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਹੋਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਅਧੀਨ ਵੀ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਪੁੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲੀਜ਼, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ਧਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨ ਰਹੇ ਸਨ, 30.11.1993 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, 01.03.2003 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਏ, ਲੀਜ਼ਧਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ਧਾਰੀ ਬਣ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀਧੀਕ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ, 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ 1949 ਅਤੇ 1981 ਦਾ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸੀ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਿ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ਼ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਐਕਟ 2001 ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਕੰਟਰੋਲਰ, ਫਿਰ ਵੀ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਪੱਕੀ ਇੱਟ ਦੀ ਕੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਮੁਰਾਰਕਾ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਰਿੰਦਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੁਖਰਜੀ: 79 CWN 852, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਇੱਟ ਦੀ ਕੰਧ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਥਿਕਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ

11.4. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਟਾਈਪ ਕੀਤੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਲਾਭਪ੍ਰਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਐਨੈਕਸਚਰ ਪੀ2 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 101-104 'ਤੇ): -

“13. ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਇਹ ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿੰਤਤ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲੀਜ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੱਸ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, 30ਨਵੰਬਰ 1993 ਨੂੰ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਿੰਤਤ ਪ੍ਰਿਮਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਲੈਸਰ-ਲੀਜ਼ੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 1 ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 2001 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਥੇ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ (ਸਿਕ), ਉੱਚ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਲੈਸਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਉਲਾਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਯਾਨੀ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1928 ਕੈਲ 753 ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੀਜ਼ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤਿਕਰਮਣਕਾਰੀਆਂ ਜਾਂ ਉੱਚ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ 2001 ਦੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪ੍ਰਿਮਿਸਿਜ਼ ਧਾਰਾ 2(15) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਫੋਰਮ ਅੱਗੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1949 ਜਾਂ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1981 ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਕਤ ਪ੍ਰਿਮਿਸਿਜ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਸੀਦਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਠਿਕਾ ਪ੍ਰੋਜਾ ਹਨ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੀ ਗਈ ਰਸੀਦਾਂ ਆਮ ਰਸੀਦਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਅਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕੈਟਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਦੀਦ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਜੀ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੱਢਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ

ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਇਸ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਿੱਲ / ਰਸੀਦ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਲਈ ਸੰਦਿਗਧ ਹੈ।

14. ਐਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1981 ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੇ ਸਥਗਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ 2001 ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ 1981 ਐਕਟ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਨੂੰ 2001 ਐਕਟ ਅਤੇ/ਜਾਂ 2010 ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ,

15. ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਦੋਂ 2001 ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ 2010 ਸੋਧ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਲਕ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸੀ, ਮੈਂ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਐਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਖਰੀ ਬਿੰਦੂ ਉੱਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪੱਕੀ ਈਟਾਂ ਦੀ ਕੰਧ ਬਣਾਉਣਾ (ਸਿਕ) ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ। ਮੈਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 729 ਸੀਡਬਲਿਊਐਨ 852 ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਈਟਾਂ ਦੀ ਕੰਧ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਮਾਣ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ 79 ਸੀਡਬਲਿਊਐਨ 852 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਐਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਨੇਮਾਈ ਚੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਵਿੱਚ ਠੀਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਸਨ।

ਬਾਦਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ 06/07/2006 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਝਰਨਾ ਕੁਮਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਦੇਬਾਸ਼ੀਸ ਕੁਮਾਰ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਚਿਤਾ ਪੌਲ, ਸੁਦੀਪਤਾ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤਸਨਾ ਰਾਯ, ਨਾਲ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਨੇਮਾਈ ਚੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜੌਇੰਟ ਠੀਕਾ ਟੈਨੈਂਟਸ ਵਜੋਂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 27.01.2010, ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

11.5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਐਤਰਾਜ਼ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਦਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਨੇਮਾਈ ਚੰਦਰ ਠੀਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਦਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਜੌਇੰਟ ਠੀਕਾ ਟੈਨੈਂਟਸ ਸਨ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਣੇ

12. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਓ.ਏ. ਨੰਬਰ 2833/12 (ਐਲ.ਆਰ.ਟੀ.ਟੀ) ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ 18.11.2013 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 2001 ਦੇ ਐਕਟ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਮੇਤ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਠੀਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਪੱਕੀ ਸਟਰਕਚਰ ਦੀ ਅਣਧਿਕਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਣਧਿਕਾਰਤ ਸਟਰਕਚਰ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ, ਟੈਨੈਂਸੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਗਈ; ਪੱਕੀ ਸਟਰਕਚਰ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਠੀਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਸਵਾਲ ਲਈ

ਅਤੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਵਰਤੂੰਨ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨਹੀਂ।

12.1. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅੰਸ਼ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਅਸਰ ਸੀ। ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਸਟਰਕਚਰ ਬਾਰੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ "ਅਰਧ-ਪੱਕਾ" ਮੰਨਿਆ ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਟਰਕਚਰ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਠੀਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਸਟਰਕਚਰ" ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ।

12.2. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਇਸਦੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ5 (ਪੇਪਰ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 200-207 'ਤੇ) ਵਜੋਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ: -

"16.3 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਧ ਨਾਲ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਮ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥਿਕਾ ਲੈਂਡ ਹੁਣ 18.01.1982 ਨੂੰ ਸੂਓ-ਮੋਟੂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ 01.03.2003 ਤੱਕ ਕੋਈ ਦਾਵੇਦਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਓ-ਮੋਟੂ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਓ.ਏ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ 2010 ਵਿੱਚ ਅਰਜੀਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਿਕਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਨਾਂਕ 27.01.2010 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨਦਾਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖਾਤਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਬਲਿਊ.ਬੀ.ਈ.ਏ. ਐਕਟ, 1953 ਦੁਆਰਾ।

16.4 ਜੇ ਮਾਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1981 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੰਪਗਨਡ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨੇ 18.01.1982 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 18.01.1982 ਅਤੇ ਫਿਰ 01.03.2003 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਧਿਨਿਯਮ, 2001 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 18.01.1982 ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਹੋ ਗਈ।

*** *** ***

16.5 ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਿਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਢਾਂਚਾ ਟਿੰਨ ਸ਼ੈੱਡ ਨਾਲ ਸੀ। ਟਿੰਨ ਸ਼ੈੱਡ ਢਾਂਚਾ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਰਧ-ਪੱਕਾ ਹੈ। ਟਿੰਨ-ਸ਼ੈੱਡ ਢਾਂਚਾ 1981 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਮਟੀਰੀਅਲ ਟਿਕਾਊ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, 'ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ' ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਅਧਿਨਿਯਮ, 2001 ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

*** *** ***

17... ਅਧਿਨਿਯਮ 2001 ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਚੈੱਕਰਡ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਮ ਭਲਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਦਲੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ" 18.01.1982 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ, 2001 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ, 2010 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੀ ਤਾਰੀਖ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

*** *** ***

18.1 ...ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਨੂੰ 1981 ਅਤੇ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ 2001 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਨਵੇਂ ਸੋਧੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਪਰਿਪ੍ਰੇਕਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਘੋਸ਼ਣਾ/ਨਿਰਧਾਰਣ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਅਸਰ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਵੇਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਲ / ਮੁੱਦੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ। 2001 ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਕਾਰਨ, ਪਿਛਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਅਸਰ ਨਾਲ ਅਸਰਦਾਰ ਬਦਲਾਅ ਆਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਚ੍ਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

12.3. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ ਨੂੰ 1949 ਜਾਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਪਿਛਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਕੇ ਅਸਰ ਨਾਲ ਬਦਲਾਅ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲਾ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਬੇਮਾਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਪਰਿਣਾਮਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਵੇਸਟਿੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

13. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ W.P.L.R.T. ਨੰਬਰ 325 ਦੇ 2013 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੰਪੁਗਨਡ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 10.03.2014 ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟਸ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਕੋਲਕਾਤਾ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ

14. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੋਚ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

14.1. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਰਣਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਨੀਂਹ, ਪੱਕਾ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਪੱਕੀ ਕੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਛੱਤ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਟਿੰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਟਾਇਲ ਦੀ ਛੱਤ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੇਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਿਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 10.04.2003 ਨੂੰ ਭਰਿਆ, ਸਿਰਫ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਤਿੰਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

14.2. “ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ, ਜੋ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਅਰਥਾਤ 20 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਛੱਤ 'ਤੇ ਟਾਇਲ ਅਤੇ ਟਿੰਨ ਦੀ ਛੱਤ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਨੀਂਹ, ਪੱਕਾ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਪੱਕੀ ਕੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੱਚਾ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

14.3. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੋਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੇ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸਥਾਈ ਜਾਂ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਤਾਧਾਰੀ ਦਾਵ & ਪੋਤਰੇ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਾ ਦੇਵੀ & ਅਨੁਸਾਰ:1986 (1) ਸੀਐਚਐਨ 21, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਸਕ੍ਵੇਅਰ ਲਿਮਿਟੇਡ & ਹੋਰ [ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ: ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1987 ਕੈਲ 326, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਾਂਚੇ" ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ (ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੰਨਾ 14 'ਤੇ) ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: -

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਈਟਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਢਾਂਚਾ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੀ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

14.4. ਧਾਰਾ 10A ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ 1969 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ 1949 ਦੇ ਮੁੱਖ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਸਹਾਈ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 2(5) ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10A ਅਧੀਨ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।

14.5. ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ 3(8) ਅਧੀਨ ਲੋੜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਸਨ ਜੋ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਅਧੀਨ ਸਨ ਸਿਵਾਏ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਛੱਡ ਕੇ, 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ 'ਤੇ ਲੈਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਪਰ, ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਹੀ ਰਹੀਆਂ ਨਾਮਤ: ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਲੀਜ ਜਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਸਹਾਈ, ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

14.6. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨੋਟ ਲਿਆ ਕਿ 1981 ਦਾ ਐਕਟ 18.01.1982 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ 30.11.1993 ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲੀਜ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਪਰ, ਲੀਸੀਆਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਅੱਧੇ ਦੀ ਲੋੜ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਕੱਚਾ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੀਸੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ

“ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਾਂਚੇ” ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ (ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੰਨਾ 17-18 'ਤੇ) ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

“ਚੂੰਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਇਆ 30ਵੀਂ ਨਵੰਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 30ਵੀਂ ਨਵੰਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਰਹੂਮ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (8) ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਲੋੜ ਯਾਨੀ ਕਿ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣ, ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਜਾਂ ਵਪਾਰਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੇ ਗਏ ਲੀਜ਼ੀ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(8) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ “ਢਾਂਚਾ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ “ਕੱਚਾ” ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਢਾਂਚਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਤਾਧਾਰੀ ਦਾਵ & ਪੈਤਰੇ -ਬਨਾਮ- ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਧਾ ਦੇਵੀ & ਅਨੁਸਾਰੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀਮੋਨੀ ਦਾਸ -ਬਨਾਮ- ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

14.7 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਮੁੱਦਾ ਹੈ ਐਕਟ 2001 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਬਿਨਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮੂਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੀ ਪੂਰੇ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀਮੋਨੀ ਦਾਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ (ਇਪੱਗਡ ਦੇ pp.36-40 'ਤੇ ਆਰਡਰ):-

“ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀਮੋਨੀ ਦਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਖਾਤਲਸ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮੂਲ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਆਓ ਅਸੀਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੀਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਨੂੰ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀਮੋਨੀ ਦਾਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖਾਤਲ ਜਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਜਮੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਾਤਲ ਜਮੀਨ, ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(ਸੀ) ਅਧੀਨ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦਾ ਗਹਿਰਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਅਸਲ ਮੰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਕੀ ਸੀ। ਕੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਵੈਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਟੈਨੈਂਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਚਾਹੇ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ? ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ 2001 ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਵੈਸਟ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠਿਕਾ ਜਮੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਵੈਸਟ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋ ਮੂਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਗਏ

ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬਸਤੀ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵੈਸਟਿੰਗ ਸੀ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੀ ਖਾਸ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਝੁੱਗੀ ਝੌਂਪੜੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਜਮੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਸਤੀ ਜਮੀਨ, ਨਾ ਹੀ ਝੁੱਗੀ ਝੌਂਪੜੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਮੀਨ ਜੋ ਖਾਤਲ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (ਸੀ) ਦੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵੈਸਟਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਕੀ ਸੀ? ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (5ਏ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਜਮੀਨ ਜਾਂ ਤਾਲਾਬ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਦਾ ਟੈਨੈਂਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(7ਬੀ) ਦੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਦਾ ਟੈਨੈਂਟ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਲਿਖਤੀ ਲੀਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਖਾਸ ਕਰਾਰ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਜਮੀਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਜਾਂ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (ਸੀ) ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(5ਏ) ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(7ਬੀ) ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਜਮੀਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਜਮੀਨ ਜਾਂ ਤਾਲਾਬ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਿਰਾਏ ਉੱਤੇ ਟੈਨੈਂਟ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹਿੱਤ ਅਜਿਹੀ ਜਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (ਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਟੈਨੈਂਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਕਟ (ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਿਆਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨ ਲਈਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਤੁਕਾਪਨ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 1981 ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਬੇਤੁਕਾਪਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸੰਭਵਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਿਆਂ ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵੈਸਟਿੰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ 2001 ਵ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੋ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੇਸਟਿੰਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੇਸਟਿੰਗ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਐਕਟ, ਇਹ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਸੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਐਕਟ 2001 ਸੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ 1981 ਦਾ ਐਕਟ ਹੈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ 18.01.1982 ਨੂੰ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਖਟਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ 2001 ਸੀ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਕਟ 1981 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਜੇ ਐਕਟ 2001 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਹੇ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖਟਾਲ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਲਕਸ਼ਮੀਮੋਨੀ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਿਵਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨੇ ਵੀ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਲਕਸ਼ਮੀਮੋਨੀ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਬਚਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 2001 ਦਾ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ 1981 ਦਾ ਐਕਟ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਖਤਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ 1981 ਦਾ ਸੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਉਕਤ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹਿੱਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ 1981 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵੀ ਨਾ ਤਾਂ 1981 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹਿੱਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

14.7.1. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿਚ ਸੰਪਤੀ ਕਦੇ ਵੀ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਈ।

14.8. 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਵੀ, ਮਾਲਕ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਦੇ ਵੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਮੁੜ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 2010 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ (ਦੋਸ਼ੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੰਨਾ 41-42 ਤੇ): -

“2001 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (14) ਵਿਚ ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, 1981 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਸ ਅਧੀਨ ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਟਰਕਚਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਵਿਚ ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦ “ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਟਰਕਚਰ” ਨੂੰ “ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਟਰਕਚਰ ਸਮੇਤ ਪੱਕਾ ਸਟਰਕਚਰ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ” ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਪੱਕਾ ਸਟਰਕਚਰ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (14) ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਲੋਜ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸੋਧ ਦਾ ਅਸਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 2010 ਤੋਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੋਧ ਦਾ ਅਸਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ 2001 ਐਕਟ 18 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1 ਨਵੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਕਹੇ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਸਟਰਕਚਰ ਦਾ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ 1 ਨਵੰਬਰ, 2010 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਂਟਰੈਕਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਮੂਲ ਲੀਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਪ੍ਰਿਮਿਸਿਜ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ। 15 ਦਸੰਬਰ, 1973 ਦੀ ਲੀਜ਼ 30 ਸਤੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਹਾਵ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੀਜ਼ੀਆਂ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣਕਾਰੀਆਂ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਤਮ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਸਹਾਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੇ ਉਹ ਲੀਜ਼ ਜੋ 1993 ਵਿਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਾਗ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪੂਰਵਜ-ਵਿਚ ਦੀ ਉਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

(ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

14.9. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਤਾਈ ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ “ਢਾਂਚਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ” ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੇਵਲ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ 1949 ਜਾਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੁਰੁਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਮੁਰਾਰਕਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਲੀਜ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੋਵੇਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ; ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਲਈ, ਚੁਕੌਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਹਿਣਯ ਰਹੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: -

“ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲੀਜ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਪੱਕਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਸਾਡੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤਤਃ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਲੀਜ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜੇ

ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨ ਲਵੇਗਾ। ਚੂੰਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"

14.10. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰਾਜ ਨਾਲ 18.01.1982 ਤੋਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

14.11. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ

15. ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਡੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਕ ਸਮਕਾਲੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 10.03.2014 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 24.02.2015 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੀ। ਉਥੇ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 2(4a) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10A ਨੂੰ ਵੀ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਕੁੱਚਾ (ਅਸਥਾਈ) ਅਤੇ ਪੱਕਾ (ਸਥਾਈ) ਢਾਂਚਾ ਦੋਵੇਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਬੋਝਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।

16. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1483 ਦੀ 2015 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ 04.03.2021 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 2(5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਾਰ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਕਾਰਨ ਪੀੜਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਅਵਧੀ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ, ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: -

"1949 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 12 ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਸਮਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਟਿਕ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉੱਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹੈ।

ਸਵਿਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਨੈਂਸੀਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1981 (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, '1981 ਐਕਟ') ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਾਸਲ ਹੈ, ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ(ਸ) ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੱਕੀ ਸਟਰਕਚਰ ਵੀ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ/ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਿਊਂਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ 1981 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਇੱਥੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1) ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤਦ ਹੀ ਹੈ ਜਦ ਵੇਸਟਿੰਗ ਦਾ ਮੁੱਦਾ 1981 ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਬੀ(ਆਂ) ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਉਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਫਿਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, 24 ਫਰਵਰੀ, 2015 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਮੁੜ ਜਿਊਂਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼(ਆਂ) ਮੁੜ ਜਿਊਂਦੇ ਹਨ।

ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਹੈ”

ਵਿਰੋਧੀ ਤਰਕ

17. ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਿਛੋਕੜ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਉਪਯੋਗੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ

18. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਿਵਿਧ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

18.1. ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਕੱਚਾ ਅਤੇ ਪੱਕਾ ਦੋਵੇਂ ਢਾਂਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਮੁੱਖ ਨਿਰੀਖਕ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਅਨਜ ਬਨਾਮ ਲਾਲਾ ਕਰਮ ਚੰਦ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਹੋਰ: (1962) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 9 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ" ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਮਤਲਬ "ਸਾਰੇ" ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ/ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਡੀ.ਆਈ.ਜੀ. ਵਿੰਧਯਪਾਲ ਗੁਪਤਾ: (1982) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 61, ਭਾਰਤ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕੈਸਰ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਟੈਕਨੀਕਲ ਸਰਵਿਸਿਜ ਇੰਕ.: (2012) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 552, ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਅਨਜ ਬਨਾਮ ਹਨਸੋਲੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ: (2002) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 273 ਅਤੇ ਵਿਜੈ ਨਾਰਾਇਣ ਥੱਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ: (2009) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 92 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

18.2. ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੋਨਮੋਥਾ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਬਨਾਰਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ: 63 ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਨ. 824 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ, ਜੋ ਕਿ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਕੱਚੇ ਢਾਂਚੇ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਤਾਧਾਰੀ ਦਾਵ ਅਤੇ ਪੋਤਰੇ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਸਿਰਫ ਮੋਨਮੋਥਾ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਤਾਧਾਰੀ ਦਾਵ ਅਤੇ ਪੋਤਰੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ 27.10.2004 ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਸ਼ੀਰੋਦਾ ਮੋਇ ਸੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਸੁਤੋਸ਼ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ: 63 ਸੀ.ਡਬਲਿਓ.ਐਨ. 565 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ

ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 2(5) ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਲਟਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿ 1949 ਦਾ ਐਕਟ ਢਾਂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੱਚੇ ਢਾਂਚਿਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਸ਼ੀਰੋਦਾ ਮੋਇ ਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੋਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਨਨ ਰੰਜਨ ਸੇਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਰੁਣ ਕੁਮਾਰ ਬੋਸ: (1975) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 526 'ਤੇ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1949 ਦਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਾਲੀ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

18.3. ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਚਲਣੀ ਐਕਟ, 188212$_{SUPERSCRIPT}$-13$_{SUPERSCRIPT}$ ਦੀ ਧਾਰਾ 108(ਪੀ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 1949 ਦਾ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਚਲਣੀ ਐਕਟ ਵਰਗੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਚਲਣੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108(ਪੀ) ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ।

18.4. ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10ਏ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਸਰ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਐਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 10ਏ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਖੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਹੋਣ।

18.5. 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਦੇ ਫਰੇਜ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ। 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਅਵਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ" ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਕਿਸਮ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ, 18.01.1982 ਤੋਂ ਰਾਜ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸਨ; ਅਤੇ "ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ" ਦੀ ਅਵਧਾਰਨਾ ਧਾਰਾ 5(ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

18.6. ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਪਿੱਛੋਂਮੁੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ 18.01.1982 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੋਧ ਸਿਰਫ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਕੱਚੀ ਜਾਂ ਪੱਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

18.7. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਢਾਂਚੇ ਕੱਚੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਢਾਂਚੇ ਪੱਕੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਰਾਜ

19. ਜਵਾਬੀ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

19.1. ਜਵਾਬੀ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ 1953 ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ VI ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ, ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਕੱਚੇ ਢਾਂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 10A ਦਾ ਸਮਾਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਉਸਾਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਉਸਾਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਸੀ।

19.2. 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ “ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ “ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ” ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਉਹ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਉਹ ਵੀ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਮਦਾਸ ਬੰਸਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਥਰੂ ਐਲਆਰ ਬਨਾਮ ਖਰਗ ਸਿੰਘ ਬੈਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ: (2012) 2 SCC 548 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

19.3. ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਨੇ ਇੱਕ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਮਿਉਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1980 ਜਾਂ ਹਾਵੜਾ ਮਿਉਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1980 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਬਿਲਡਿੰਗ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ, ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਤੋਂ ਪੂਰਵ ਆਗਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

19.4. ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੋਨਮੋਥਾ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬਾਹਰੀ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋੜਨਾ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖ, ਢਾਲ ਜਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਫਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ; ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (2014) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 92 ਅਤੇ ਐਫਕੋਨਸ ਇੰਫਰਾਸਟ੍ਰਕਚਰ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੇਰੀਅਨ ਵਰਕੀ ਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2010) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 24 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

19.5. ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਰੱਦ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਅਧਿਨਿਯਮਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ, ਜਵਾਬੀ-ਰਾਜ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਮਿਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਜਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1997) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 650 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਦੇ ਮੌਜੂਦ ਹੀ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਜੋ ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਬੰਦ ਸੌਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਅਨੁਸਾਰ, 1949 ਦਾ ਐਕਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਚਾਉ ਧਾਰਾ ਦੇ, ਅਤੇ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ। 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ 01.03.2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂਕਿ 18.01.1982 ਤੋਂ ਮੁੜ-ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਚੂੰਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟ, ਯਾਨੀ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰਾਜ ਨਾਲ ਵੇਸਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2, ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਆ ਗਏ ਹਨ, ਦਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੱਕ, ਟਾਈਟਲ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

19.6. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਛੋਟਾਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 2(14) ਅਤੇ 2(15) ਦੇ ਅਧੀਨ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ 1981 ਅਤੇ 2001 ਦੇ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਢਾਲ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨਾਲ ਹੀ 2001 ਦਾ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕੋਡ ਹੈ।

19.7. ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਤੋਂ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਜੋ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਤਚਮਨੀ ਦੇਵੀ: (1994) 1 ਕੈਲ 394 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬੀ-ਰਾਜ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਮੰਤਵ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 15.12.1973 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ 20 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਲੀਜ਼ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ।

ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1

20. ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਵਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

20.1. ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

20.2. ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਦੀਆਂ ਲੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ “ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ” ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ “ਠਿਕਾ” ਦਾ ਮਤਲਬ “ਅਸਥਾਈ” ਜਾਂ “ਗੈਰ-ਸਥਾਈ” ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਸਥਾਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

20.3. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪਰਿਧੀ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਹੋਏ ਖਾਤਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ; ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਢਾਂਚੇ ਉਕਤ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੰਗਾਲੀ ਵਿੱਚ

ਠਿਕਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਹੈ। ਕਸ਼ੀਰੋਦਾ ਮੋਯੀ ਸੇਨ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਸਟਰਕਚਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੋਨਮਥਾ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਸਟਰਕਚਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੋਨਮਥਾ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਾ ਸੀਲ ਬਨਾਮ ਟਿਨਵੋਰੀ ਦੱਤ ਅਤੇ ਅਨੁ.: 66 CWN 338 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਇਮਾਰਤ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਕਿਸਮਾਂ ਵਰਗੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ “ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ”, ਇੱਕ “ਭਰਤੀਆ” ਅਤੇ “ਢਾਂਚੇ”। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕੁੱਚਾ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਏ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ “ਪੱਕੀ ਸਟਰਕਚਰ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

20.4. 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਦੀ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਜਿੱਥੇ ਟੈਨੈਂਟ ਨੇ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1981 ਦਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਅਪਹਰਣ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤੀ ਦਾ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀਜ਼ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਬਣ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1980 ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੱਕੀ ਸਟਰਕਚਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜਤਾਧਾਰੀ ਦਾਵ ਅਤੇ ਪੋਤਰੇ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੋਨਮਥਾ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵਲ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ ਕੁੱਚਾ ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਹਨ, ਜਾਂ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਖ

20.5. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ 2016 ਵਿੱਚ ਵੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 60 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼ੰਕਰ ਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ: (2011) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 132।

20.6. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੁੜ-ਅਧਿਨਿਯਮਤਾ, ਜੋ ਕਿ 1981 ਦਾ ਐਕਟ ਹੈ, 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਆਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮੰਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਐਲਾਨਾਂ ਅਤੇ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 2010 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਗਾਊਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ: (1955) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 603 ਅਤੇਗੈਮਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਖਾਸ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ & ਹੋਰ: (2006) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 354।

20.7. 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਨੇ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਡਾਂਗਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਅਗਾਊਂ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚੂੰਕਿ ਸੋਧ ਨੂੰ 01.11.2010 ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ

1981 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਯਾਨੀ 18.01.1982 ਤੋਂ ਮੁੜ ਪਿੱਛੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦਕਿ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

20.8. ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 30.11.1993 ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆਦਾਰੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆਦਾਰ ਨੂੰ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ/ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ, 30.11.1993 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਇਆਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਚੂੰਕਿ ਉਹ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਨੰਦ ਰਾਮ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਲੀਗਲ ਰਿਪ੍ਰੈਜੈਂਟੇਟਿਵਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਬਨਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਪ੍ਰਸਾਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਲੀਗਲ ਰਿਪ੍ਰੈਜੈਂਟੇਟਿਵਜ਼ ਰਾਹੀਂ (2020) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 393।

20.9. ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 30.09.1983 ਨੂੰ WP ਸਿਵਲ ਰੂਲ ਨੰਬਰ 10449(W) ਦੇ 1983 ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਜਮੀਨ ਰਾਜ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ 10.04.2003 ਨੂੰ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਫਾਰਮ ਏ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰਿਟਰਨ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਸੀ।

20.10. ਬਹਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਹੀ ਹਨ; ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਲਈ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ।

21. ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵੱਡੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰਯਾਪਤ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

22. ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਚਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।

22.1 ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲੰਬੀ ਲੰਬਾਈ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਵਿਸ਼ਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ; ਤਿੰਨ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ; ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲੇ; ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਵਿਧ ਪਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ।

ਵਿਵਾਦਿਤ ਢਾਂਚਾ

23. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਣਜ਼ਰੂਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਢਾਂਚੇ ਸਵੀਕਾਰਯ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਕੇ ਸਿਰਜਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਣਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਬਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਹਨ।

23.1. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਢਾਂਚਾ ਪੱਕਾ ਸਿਰਜਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 01.08.2012 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਿ ਨਿਗਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ, ਉਸ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਢਾਂਚੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜੋ "ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ" ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਢਾਂਚੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਨੀਂਹ, ਪੱਕੇ ਫਰਸ਼ ਅਤੇ ਪੱਕੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਟਿੰਨ ਸ਼ੈੱਡ ਵਾਲੀਆਂ ਈਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵੀ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜੀਬ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਢਾਂਚਾ ਇੱਕ “ਅਰਧ-ਪੱਕਾ” ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਟਿੰਨ ਸ਼ੈੱਡ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਅਤੇ ਉੱਲੇਖਿਤ ਹੋਰ ਢਾਂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਪਣੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ “ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ” ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਧ-ਪੱਕੇ ਦੀ ਵਰਗੀਕਰਣ, ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

23.2. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰਯ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ, ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਬੇਬਾਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਢਾਂਚਾ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਅੱਗੇ ਖੁਲ੍ਹੇਗਾ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਧਾਂ ਬਾਰੇ

24. ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਹੌਲ ਦਾ ਤੇਜ਼ ਪਰ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਨ ਸੰਖੇਪ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਖਿਲਾਫ। ਇਸ ਵਿੱਚ, 1969 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XXIX ਦੁਆਰਾ, ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਡ ਰਹਿਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੁੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ। ਭਾਰਤੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਾਰੇ ਗਏ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਤੋਂ ਨਾ ਕੱਢ ਸਕੇ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਠੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ) ਐਕਟ, 1978 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 18.07.1981 ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਲਈ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1978 ਦੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੱਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਥਾਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਸੀ।

24.1. 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਿਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ 1953 ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਹਿਸਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਿਆ। ਕੁਝ

ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਸ਼ੀਰੋਦਾ ਮੋਯੀ ਸੇਨ, ਮੋਨਮਥਾ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਅੰਨਪੂਰਨਾ ਸੀਲ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਧਾਰਾ 2(5) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ "ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਸਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸਾਰੇ ਢਾਂਚੇ" ਵਜੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108(p) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਢਾਂਚਾ" ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ "ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ" ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

25. ਫਿਰ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਚਲ ਰਹੇ ਅਰਬਨ ਲੈਂਡ ਸੀਲਿੰਗ (ਸੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1976 ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਵੇਸਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਦੇਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

25.1. ਫਿਰ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬਹਿਸਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਸੰਗਤ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਢਾਂਚਾ" ਜੋ ਕਿ "ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਪੱਕੇ ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਤਦ ਸਬੰਧਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

25.2. 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ/ਕਬਜ਼ੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਅੰਤਤ: ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ(ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ, ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਜਤਾਧਾਰੀ ਦਾਵ ਅਤੇ ਪੋਤਰੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

"56. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:—

(ਅ) ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟ. 31C ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟਸ. 39(ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਦੀਆਂ ਉਲੰਘਣਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਬੀ) ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 5 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ ਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਹਿਣ ਸਹਿਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਧੀਨ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠੀਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1949 ਅਤੇ ਖਤਲਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਹਨ ਵੱਲ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਢਾਂਚਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ।

(ਸੀ) ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8(2) ਅਤੇ 8(3) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5, ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਨਿਯਮ, 1982 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ।

(ਡੀ) ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਨਿਯਮ, 1982 ਦਾ ਨਿਯਮ 3(ਬੀ) ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ "ਹਰ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਜਾਂ ਟੈਨੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ,

ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਸਲਾਨਾ ਰੈਵੇਨਿਊ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ" ਨਿਯਮ 3(ਐਚ), 3(ਆਈ) ਅਤੇ 3(ਜੇ) ਉਲਲੰਘਣਾਤਮਕ ਹਨ।

(ਈ) ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਜਿਹੜੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1949 ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1949 ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਖਿਲਾਫ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਫਾਜ਼ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਲਲੰਘਣਾਤਮਕ ਹੈ।

(ਐਫ) ਸੰਦੇਹਜਨਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(2) ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 26 ਅਤੇ 27 ਨੂੰ ਉਲਲੰਘਣਾਤਮਕ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

25.3. ਅਸੀਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (ਬੀ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲਕਸਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਅਵਹਾਰਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਸੋਧ ਨਾਲ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦਾ ਆਧਾਰ ਲਕਸਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਰਲੇਖ, ਯਾਨੀ ਕੋਲਕਾਤਾ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ (ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ)ਐਕਟ, 1981 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਥੇ "ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

25.4. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਸੋਧ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਅਤੇ ਲਕਸਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਹੋਰ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾ-ਕਾਰਜਕ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਥੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਨਵੇਂ ਪਾਏ ਗਏ ਖੰਡ (ਸੀ) ਦਾ ਅਸਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹਿੱਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੇਸਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਕਾਰਨ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋ ਗਈਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਕਸਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੀ।

25.5. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਲਝਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬੇਤੁਕੇਪਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਲਕਸ਼ਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

26. ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਪਾਠ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਅਤੇ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ ਵਾਧੂ ਜਮੀਨ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (ਚਾਹੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਜਾਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਸਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ।

27. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਪਿਛਲੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਾਹਰੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਜੋ ਕਿ 1949 ਦੇ

ਸਾਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਲਗਾਤਾਰ 1981, ਇਸ ਦੇ ਸੋਧ ਵਿੱਚ 1993, ਫਿਰ 2001 ਦੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ 2010 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਰਜ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ, 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਨਾ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

27.1. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ 2001 ਦਾ ਐਕਟ 01.03.2003 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਮੀਨ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਦੀ ਵੇਸਟਿੰਗ ਨੂੰ 1.8.01.1982 ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਜੋ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਸਹੀ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਕਿ 1981 ਦਾ ਐਕਟ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਸਭਾ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ, ਇੱਕੋ ਫਰੇਮ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਬੰਗਾਲ ਇਮਿਊਨਿਟੀ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਗੈਮਨ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਪਰਿਚਾਲਨ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਚਾਲਨ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁੜ-ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ, ਕਿ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਯੋਗ ਲਈ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ, ਬੇਸ਼ੱਕ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੁਨਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਾਰੀ/ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਥੋਂ ਦੀ ਬਣਤਰ। ਲਈ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਢਾਂਚੇ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ।

28. ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ" ਸਮੀਕਰਨ, ਇਸਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀਆਂ ਬਣਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੱਚਾ ਜਾਂ ਪੱਕਾ, ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

28.1. 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਭਾਵੇਂ "ਕੋਈ ਢਾਂਚਾ" ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਕਿ, "ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸਾ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵੀ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(6) ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 108(ਪੀ) ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਤਾਧਾਰੀ ਦਾਵ & ਗ੍ਰੈਂਡਸਨਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ, ਭਾਵੇਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸੇ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ "ਢਾਂਚਾ" ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਸਥਾਈ ਢਾਂਚਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

28.2. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮੀਮੋਨੀ ਦਾਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਵਿਧ ਪਹਿਲੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਲਾਨਾਂ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੀਜ ਹੋਲਡ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣਾ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ 01.11.2010 ਨੂੰ; ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜੋ ਕਿ ਸਟੇਅਰ ਡੀਸਾਈਸਿਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ “ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ” ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਜੋ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਅਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ਼ੰਕਰ ਰਾਜੂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ: -

“10. ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਸਥਿਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਟੇਅਰ ਡੀਸਾਈਸਿਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੈਕਸਿਮ ਸਟੇਅਰ ਡੀਸਾਈਸਿਸ ਐਟ ਨੈਨ ਕੁਇਟਾ ਮੋਵੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ “ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਅਡੋਲ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਜੋ ਸੈਟਲ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ”। ਲਾਰਡ ਕੋਕ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਲਾਸਿਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ “ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਕਸਰ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ”। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਅਧੀਨ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣਾ। ਗਾਈਡਿੰਗ ਫਿਲਾਸਫੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹੈ….”

28.3. ਕਈ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ “ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ” ਜੋ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਕੱਚਾ ਢਾਂਚਾ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 2010 ਦਾ ਸਾਲ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸੰਕੇਤ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ XXIX ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ 1969 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਕਲੋਜ਼ (4a) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 10A ਨੂੰ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ। ਜੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (5) ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 10A ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ, ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਹੀ ਰਹੀ; ਸਿਰਫ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਬਾਹਰੀ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (5) ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ 1949 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1981 ਦਾ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਿਰਜਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਤੋਹਫੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

28.4. ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ" ਜੋ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ ਨੂੰ ਵੀ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਨੇ ਇਤਨੇ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸਰਬ-ਵਿਆਪੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਿਆਤ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਦਾ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਇਸਦੇ ਅਸੋਧਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸੋਧਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ।

28.5. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (14) ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਕਲਾਜ਼ ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਢਾਂਚਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ" ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਲਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 2010 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 01.11.2010 ਤੋਂ ਅਗਾਊ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 01.11.2010 ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, 01.11.2010 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ, ਉਹ ਮੁੱਕ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਲੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 01.11.2010 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਦੇ ਫਰੇਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲੇ

29. ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਿੰਨ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਠਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਲੰਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਕਸ਼ਮੀਨੇਨੀ ਦਾਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਥੇ, ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਰਕ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ: -

"43. ਇਸ ਤੱਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ, ਇਹ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਮਿਸਟਰ ਗੁਪਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਉੱਚ ਅਧਿਵਕਤਾ ਜਨਰਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਨਿਆਇ, ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਵੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਸਲ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਐਕਟ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 5 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਲੇਖ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਰਥ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਲੇਖ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਐਕਟ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾ ਸਿਰਫ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ (ਕੋਲਕਾਤਾ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1949 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ) ਦੇ ਅਧਿਗ੍ਰਹਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਨਾਲ, ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੋਲਕਾਤਾ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੀ।"ਕੂਲੀ ਦੀ 'ਏ ਟ੍ਰੀਟੀਜ਼ ਆਨ ਦ ਕੌਂਸਟੀਟਯੂਸ਼ਨਲ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨਜ਼' ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਧਰਿਤ ਪੈਸੇਜ 143 ਅਤੇ 149 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਪਾਲ ਨੇ ਕੁਝ ਯਾਚੀਕਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮੂਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬੰਧਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਓਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਢੱਕਣ ਹੇਠ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਰਥ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜਾ ਜਾਂ ਅਜੀਬ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ 'ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੈਕਸਿਮ ਏਜੁਸਡੇਮ ਜੈਨਰਿਸ (ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ) ਅਤੇ ਮੈਕਸਿਮ 'ਨੋਸਿਟੂਰ ਅ ਸੋਸੀਅਸ' (ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੈਕਸਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 5 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ 'ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ, ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਾਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਐਸ. 5 ਅਧੀਨ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਖਾਤਲਾਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਖਾਤਲਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੱਕੇ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਖਾਤਲਾਂ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕੋਲਕਾਤਾ ਥਿਕਾ

ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ 'ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ' ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ 'ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ' ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਕਹੇ ਗਏ ਸਵੀਕ□ਤ ਅਰਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਦਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸ. 5 ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਤਲਾਂ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੇ ਖਾਤਲ ਕੋਲਕਾਤਾ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1949 ਅਧੀਨ 'ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ' ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ 'ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ' ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਸ. 5 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਖਾਤਲ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿੱਤ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਐਕਟ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਉਤੇ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕੁੱਚਾ ਢਾਂਚਿਆਂ ਦੇ ਨਿਵੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ, 1949 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਖਾਤਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜੋ ਕਿ ਕੋਲਕਾਤਾ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਵੀ ਐਸ. 5 ਅਧੀਨ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਖਾਤਲ ਕੁੱਚਾ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਢਾਂਚਾ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਉਕਤ 1949 ਐਕਟ ਅਧੀਨ 'ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ' ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਆਇਕ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਸਤੀਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਝੁੱਗੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀਆਂ ਅਤੇ ਉਤੇ ਢਾਂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਿਕਾ ਟੈਨੈਂਸੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਲਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਅਵਿਕਸਿਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਢਾਂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਸਤੀਆਂ ਜਾਂ ਝੁੱਗੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਐਸ. 5 ਵਿੱਚ ਖਟਾਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਖਟਲਾਂ ਦੀ ਵੈਸਟਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਖਟਾਲਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮ. ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵਿਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇਪਗਨਡ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ. 5 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣੀ ਜਟਾਧਾਰੀ ਦਾਊ ਦੇ ਕੇਸ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1978 ਦਾ ਨੰਬਰ 239 (1986) 1 ਕੈਲ ਐਚਐਨ 21 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ, ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਢਾਂਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

29.1. ਗੁਜ਼ਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਅ ਕਿ ਜਟਾਧਾਰੀ ਦਾਵ ਅਤੇ ਪੋਤਰੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 27.10.2004 ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਤੀ 27.10.2004 ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨਾਲ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾਸ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

30. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਕਥਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੁਹਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ 1993 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਹਰ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ, ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦ "ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ" ਵਿੱਚ, ਬੇਤਰਤੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ, ਅਜਿਹਾ, ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੋਰ ਵੱਖਰੇ ਪਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ

31. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਹੜਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਕਾਰਣ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਖਿਲਾਫ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਹੀਅਤ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ੇ

ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦਾ ਕੁੱਲ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਹੇ ਗਏ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਬਲਕਿ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

32. ਫਿਰ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ 30.11.1993 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਸਿਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵਧੀਕ ਦਰ ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(8) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਵਰਣਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਾ ਤਾਂ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਉਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 2001 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4। ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਲਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

33. ਇਹ ਵੀ ਖਾਸ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ, 01.08.2012 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਬਾਰ-ਬਾਰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਸਿਰਫ 01.08.2012 ਦੇ ਆਪਤੀਜਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਖਰੀ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਮੁਰਾਰਕਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਮੁਰਾਰਕਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

33.1. ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਮੁਰਾਰਕਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਵਧੀ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਅਵਧੀ ਬਾਰੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੋਨਮਥਾ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਅੰਨਪੂਰਣਾ ਸੀਲ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੀਜ਼ੀ ਇੱਕ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਮੁਰਾਰਕਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਉਸਾਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਾ ਲਵੇਗਾ। ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਨਾਮਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

33.2. ਫਿਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੁਕੌਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਗ਼ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਤਿੰਨਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦਾ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਗਲਤ ਹੈ।

34. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਂ ਬਾਰੀਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਤਰਕਾਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਚੁਕੌਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟਾਂ ਅਧੀਨ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਹਕ ਬਣਿਆ।

ਨਿਸਕਰਸ਼

35. ਜੋ ਕੁੱਝ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ: 4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਦੋ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ:

1. ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਕਸ਼ਮੀਮੋਨੀ ਦਾਸ (ਸੁਪਰ) ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

2. ਢਾਂਚਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪੂਰਵਜਾਂ, ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਢਾਂਚਾ ਸੀ ਸਵਾਲ 3. ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੀਜ਼ 20 ਸਾਲ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਸਨ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(5) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ 1949

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਥਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਦੋ ਵੱਡੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ 1981 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ:

a. ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਢਾਂਚਾ ਇੱਕ NONEਪੱਕਾNONE ਢਾਂਚਾ ਸੀ; ਅਤੇNONE NONE

b. ਕਿ 1981 ਦਾ ਐਕਟ ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੇ ਆਰਡਰ ਕਾਰਨ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।NONE NONE

5. ਨਵੰਬਰ, 1993 ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਠਿਕਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, 2001 ਦਾ ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

6. ਇਸ ਲਈ, ਉਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

36. ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 15.04.2014 ਅਤੇ 22.07.2014 ਦੀਆਂ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ੁਲਕ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਕੁਝ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ 27.08.2021 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ 20,00,000/- (ਬੀਸ ਲੱਖ) ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ੁਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 16,50,000/- (ਸੋਲ੍ਹ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ) ਰੁਪਏ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਮ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਵਿਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ/ਚਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਉਪਾਯਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ।

37. ਇਸ ਲਈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵੀ ਨਿਪਟਾਈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਖਰਚੇ ਦੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ।

ਅੰਕਿਤ ਜਵਾਨ
(ਸਹਾਇਤਾ : ਰਾਹੁਲ ਰਾਠੀ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)
ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate